

Hvordan leve med en psykopat?

Helt uerfaren gikk jeg inn i ekteskapet med mine egne drømmer og forutsetninger.

Men hvor var mine foreldre og venner da jeg var ung og forelsket? Merket de ingenting? De var vel ikke blendet av kjærlighet. Hvorfor var det ingen som advarte meg? Var det ingen med et ulykkelig ekteskap bak seg som kunne fortelle meg litt fra den andre siden?

NEI, det var ingen som fortalte at ens elskede kunne lyve, slå og true, gjøre forsøk på å forkorte ens liv mens man ane at ens barna i armene. Hvordan kunne mn ane at ens ungdoms elskede skulle komme beruset hjem være utro og til og med ta «den andre» med hjem og vise frem for familien?

BARNA GRATER av og til, de slåss og kranbler som andre barn. Det er ubehagelig å høre på, og noe må gjøres. Han slår dem — hardt! Alt som er ubehagelig for psykopaten må man få slutt på straks. Det lærer man seg snart, og sørger for at man selv og barna gråter og kranbler minst mulig når psykopaten er tilstede, for at barna ikke skal lide for megen overlaster. Barna blir nervøse og krakilske. Hjulet er igang.

HVA I ALLVERDEN skal man gjøre? Lege er blitt oppsøkt, også prest og psykiater. Psykiateren sendte et brev hjem hvor det sto at hvis ikke ektefellen sluttet med å være brutal, kunne man skifte lås i døren. Legen ble oppsøkt på grunn av hyppige anfall av smerter i venstre side, særlig etter opprivende scener. Nei, sa legen, ingen «teknisk feil».

PRESTEN, hva hadde så han å si? Jo, man måtte lære seg å leve med sitt kors.

Men hvordan lærer man seg det?

Hvordan blir man tålmodig, blid, oppofrende, nøysom både økonomisk og følelsesmessig?

Hvordan lærer man seg å late som man lever i et almindelig bra ekteskap overfor slekt, venner og naboer?

Hvordan unngår man at scener oppstår når barna er tilstede når psykopaten vil trette, vil klage på maten til alle måltidene?

Hva gjør man selv for noe galt?

Hvor strekker man ikke til?

Hvordan lærer man seg å leve med en psykopat?

Hva med barna!!!